

Noves perspectives en l'accés al document original

JOSEP MANUEL RODRÍGUEZ I GAIRÍN*

Resum: Els serveis d'obtenció de documents i préstec interbibliotecari constitueixen una peça clau dins de les biblioteques modernes. Moltes de les noves tecnologies han estat decisives en la dinamització dels seus processos i en la reducció del temps de resposta. El correu electrònic ha estat una de les principals innovacions tant pel que fa a la tramesa de les comandes com a la informació que es dóna als seus usuaris. En el present article s'analitzen els diferents mitjans de localització de documents des dels tradicionals catàlegs en paper o CD-ROM, fins a l'accés en línia. Es descriuen també les diferents possibilitats de recuperació d'aquests documents, en especial totes aquelles noves com la transferència de fitxers o la descarrega en línia així com els serveis de valor afegit com ara la distribució electrònica de sumaris. Finalment es realitza una petita descripció i comparació dels principals subministradors actuals, entre ells la British Library, INIST, UNCOVER, EBSCODOC, OCLC, KNAW, UMI, ISI, etc.

Introducció

No fa tants anys que demanar un document no localitzat al fons de la nostra biblioteca implicava un temps d'espera força considerable i uns mitjans de recerca certament complicats. Catàlegs en paper, es conjuntaven amb les butlletes IFLA i els famosos cupons de la British Library, recurs indispensable en tots aquells casos on les possibilitats s'esgotaven després de la recerca manual a un parell de catàlegs. L'usuari sabia a priori que, si tot anava com era d'esperar, el document arribaria al centre de documentació transcorreguts uns 15 dies com a mínim.

Actualment, les necessitats més candents d'un accés ràpid a la informació juntament amb una millora de les opcions de recerca, demanda i obtenció, han provocat un redisseny total dels serveis d'obtenció de documents clàssics. Els suports digitals (CD-ROM) i els avanços en les comunicacions (INTERNET), amb la introducció d'eines com ara el correu electrònic, la transferència de fitxers, la

* Biblioteques de la Universitat Politècnica de Catalunya. Unitat de Documentació
E-mail: josep-m@biblio.bib.upc.es. Pàgina personal: <http://escher.upc.es/josep-m/home.htm>
Article accessible via WWW: <http://escher.upc.es/josep-m/publica/novesp.htm>
Article rebut el juliol de 1996.

consulta en línia de catàlegs, etc., impliquen canvis importants en la manera de treballar dels tècnics encarregats d'aquests serveis.

En el present article es fa un redisseny del procés d'obtenció del document basat en la experiència de la Subunitat d'Obtenció de Documents de les Biblioteques de la UPC. S'analitzen els fluxos que segueixen les comandes així com els principals sistemes de recerca i obtenció, centrant-se sobretot en un entorn de documents tècnics.

El correu electrònic. Eina de flux/eina d'informació

A l'hora de redissenyar la funcionalitat del servei d'obtenció de documents, constitueixen dos premisses fonamentals, la racionalització de tot el procés de recepció, gestió i tramitació de les comandes i la comunicació amb els nostres usuaris i els nostres subministradors.

Distingim dos tipus de processos. Per una banda, l'*obtenció de documents*, on els nostres usuaris són qualsevol persona de la UPC que requereixi un document aliè al nostre fons i on els subministradors són les biblioteques externes a la UPC, ja siguin universitàries, públiques o privades, o centres com ara la British Library, UNCOVER o EBSCODOC. Per altra banda, el *subministrament de documents*, on els nostres usuaris són qualsevol persona aliena a la UPC que vulgui obtenir un document del nostre fons i els subministradors són cadascuna de les nostres 15 biblioteques que posseeixi aquest fons.

En tots els casos, el correu electrònic constitueix una eina molt potent ja que permet una recepció pràcticament immediata de les comandes, semblant a la que pot constituir el fax, però amb l'avantatge de fer innecessària la reintroducció de les dades al nostre sistema de gestió i amb uns costos més baixos per a l'usuari. Evidentment, partim d'una premissa que no sempre es compleix en tots els entorns: els nostres usuaris disposen de correu electrònic propi i coneixen com fer-lo servir.

Igualment, una vegada processada la comanda, el correu electrònic és la base de la tramesa al subministrador. Cada vegada són més els centres que accepten peticions per correu electrònic. Moltes universitats espanyoles tenen adreça de correu electrònic específica dels seus centres d'obtenció de documents; aquesta és una de les línies de treball de la Conferència de Directors de Biblioteques Universitàries i Científiques, un dels principals instruments de cooperació bibliotecària existents actualment. El directori dels serveis de préstec interbibliotecari és accessible mitjançant la xarxa INTERNET en l'adreça <http://www.upf.es/cat/biblioteca.html>. Igualment els grans centres subministradors com ara la British Library està compaginant el sistema ja tradicional de demanda en línia ARTTel, amb un nou sistema de demanda mitjançant correu electrònic anomenat ARTEmail.

La segona gran premissa és potser tan o més important que l'anterior. En una societat d'informació, els usuaris dels nostres serveis han d'estar contínuament informats de l'estat de les seves peticions. El programa informàtic SOD <http://escher.upc.es/josep-m/soft/sodinf.htm>, àmpliament difós com a sistema de gestió dels centres d'obtenció de documents a Espanya, elabora missatges de correu electrònic que són enviats de manera automàtica cada vegada que es cursa una petició, es rep una informació del subministrador, una resposta negativa, un document, etc. L'usuari no ha de consultar al servei quin és l'estat de les seves comandes; és el servei el que informa oportunament de la situació.

Mitjans de localització dels documents

La primera qüestió amb què s'enfronta el SOD és la localització del lloc on poder demanar aquell document en concret. Cal conjugar els factors accessibilitat, costos, i celeritat en la recepció per tal d'oferir el servei que l'usuari està demanant. Bàsicament, disposem de tres eines de recerca:

Catàlegs en paper de centres subministradors: aquesta eina tradicional continua essent molt valuosa donat que encara hi ha un important grup de centres que no tenen els seus fons informatitzats. De totes maneres queda reservada per centres molt específics sobre determinades matèries ja que implica un esforç considerable d'actualitzacions i disponibilitat de catàlegs.

Catàlegs en suport magnètic o CD-ROM: Molts centres estan informatitzant el seu fons d'una manera local i comencen a distribuir en disquet el seu catàleg. Casos concrets poden ser la Universitat de Huelva, la Universitat de Saragossa, etc. Aquest suport té l'avantatge, respecte al catàleg en paper, de permetre una recerca informàtica més ràpida. Seria desitjable que els programaris fossin els mateixos per tal d'elaborar mecanismes d'integració. D'aquesta manera es faria innecessària la recerca independent a cadascun d'ells.

L'existència de catàlegs en CD-ROM resulta molt més interessant. A diferència de l'anterior, en el cas del CD-ROM, la capacitat del mitjà, permet acumular en un CD molta més informació: és idoni per a catàlegs col·lectius. A nivell espanyol podem citar, entre d'altres, el *CD-ROM del CSIC* que inclou les bases de dades CIRBIC-LIBROS i CIRBIC-REVISTAS amb informació dels fons existents a les biblioteques del CSIC de tot Espanya, i el *CD-ROM de REBIUN* amb informació del fons de les diferents Biblioteques Universitàries que formen part d'aquest acord.

A nivell internacional és possible disposar de molts d'aquest catàlegs en CD-ROM. Simplement comentarem com a destacables, *BOSTON SPA SERIALS, BOOKS i CONFERENCES* amb el fons de la British Library, *MYRIADE*, catàleg col·lectiu nacional de les publicacions en sèrie franceses, i diverses subseccions del fons de l'OCLC, consorci de biblioteques americanes.

Tant en els casos de catàlegs en paper, disquet o CD-ROM, el principal problema amb què ens trobem és la gran quantitat de què disposem i la necessitat de comprar-los i mantenir-los actualitzats en els nostres serveis. En un món de comunicacions i xarxes telemàtiques s'obre una nova possibilitat: l'accés en línia tant per a la localització com per a la comanda i recepció.

Accés en línia: Resulta difícil separar l'accés en línia per localitzar el document, de la possibilitat de demanar-lo directament una vegada localitzat. Atenent al lloc on cerquem el document podem esquematitzar els següents apartats:

Consulta en línia dels catàlegs de biblioteques: Moltes, per no dir pràcticament la totalitat de biblioteques universitàries tenen els seus catàlegs accessibles per INTERNET d'una manera lliure i gratuïta. Qualsevol biblioteca, empresa o particular que disposi de connexió a INTERNET pot accedir mitjançant una connexió TELNET, consultar el fons i, si localitza el document que desitja, fer ús del correu electrònic per demanar-lo atenent a les normatives de cadascun dels centres. Diversos directoris recullen les biblioteques accessibles mitjançant aquests sistema; a nivell espanyol el punt de referència és el directori emmagatzemat a Rediris (<http://www.rediris.es/>). A nivell internacional, sens dubte, un dels millors repertoris és HYTELNET accessible mitjançant passarel·la web a diverses universitats com ara la Complutense de Madrid (<http://www.ucm.es/>) o la Universitat Pompeu Fabra (<http://www.upf.es/>).

En aquest punt, mereix un tractament especial UNCOVER. Es tracta del catàleg col·lectiu de les biblioteques que formen part de CARL (Colorado Alliance Research Libraries) que, gràcies a un acord amb la editorial Blackwell, incorpora el buidat de les seves revistes. Així, no tan sols és possible localitzar un document concret sinó que directament per pantalla, podem veure el cost d'obtenir una còpia i demanar-la a càrrec d'una tarja VISA o a un compte de dipòsit que prèviament haguéssim obert. El cost d'aquest sistema varia entre 15 i 18 \$ per article. La nostra experiència és que, si l'article es localitza a la base de dades, aquest arribarà al nostre fax en 24-48 hores. La recerca a UNCOVER resulta especialment lenta des d'Europa i certament difícil a través de la connexió Telnet. Actualment, aquesta empresa ha introduït un sistema de consulta mitjançant planes web que millora molt la presentació, encara que l'accés continua sent força lent.

Consulta en línia de bases de dades: Els tradicionals 'hosts', ofereixen serveis com DIALORDER (DIALOG Information Services) que vinculen la recerca bibliogràfica i l'accés al document original. En realitat, fan d'intermediaris entre l'usuari i centres subministradors com la British Library. Malauradament aquest pont no estalvia tenir tractes amb el subministrador, ja que és aquest qui realitza el càrrec sobre el document i no el host en el seu compte d'usuari.

Complementant els dos punts descrits anteriorment, el servei FIRSTSEARCH d'OCLC conjuga la recerca a bases de dades com ara MEDLINE amb la obtenció del document mitjançant alguna de les biblioteques del consorci que formen

part d'OCLC. Altres possibilitats, com per esmeple ArticleFirst, permeten oferir un grup encara reduït de documents en línia i descarregar-los directament al disc o a la nostra impressora. Igualment fa de passar-los entre la base de dades i els grans subministradors.

Accés en línia a les editorials: En aquest entorn de competitivitat, les editorials han vist com el seu negoci de vendre revistes en paper es troba amenaçat amb tots aquests sistemes d'accés a la informació. Encara que lluny d'arribar a la biblioteca virtual, sí que és cert que cada vegada es planteja molt més un canvi de la biblioteca, com a magatzem d'informació, cap a la biblioteca com a centre d'accés a la informació. En aquesta línia, moltes editorials s'han replantejat la seva oferta de serveis incloent la vessant d'accés al document original. Clars exemples d'això poden ser EBSCO amb el servei EBSCODOC, Elsevier i SWEETS. La seva oferta de servei consisteix a presentar una base de dades amb el buidat de les seves revistes de manera que l'usuari pot demanar directament el document i aquest li serà remès per correu, fax o d'altres mecanismes.

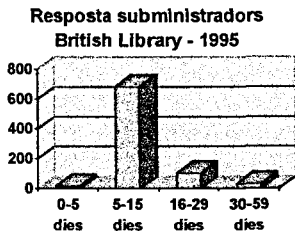
Accés en línia als productors de bases de dades: Engineering Information (EI), la productora de la base de dades Compendex Plus ofereix un servei semblant als anteriors. Qualsevol document de la base de dades Compendex es pot demanar per correu electrònic i serà accessible en un compte de FTP en 24-48 hores. Cada full es troba escanejat per separat. L'usuari pot descarregar-los al seu PC i, mitjançant un software específic, imprimir-los a posteriori. Igualment IEEE ofereix un servei semblant per als documents de la base de dades INSPEC.

Mitjans de recuperació dels documents

Al llarg del punt anterior ja s'han descrit possibilitats de recuperació dels documents en funció del subministrador. En aquest punt farem un plantejament analitzant diversos aspectes a favor i en contra de cadascun d'ells.

Ens centrarem en els mitjans d'obtenció de còpies de documents, majoritàriament revistes, deixant una mica de banda el tema del préstec interbibliotecari, el correu postal i la missatgeria continuen sent els mecanismes necessaris, malgrat la demora de temps que aquests suposen. Tampoc parlarem gaire de la possibilitat de disposar del document en CD-ROM a text complet amb imatges donat que, més que un sistema d'obtenció de documents, es tracta d'un sistema d'adquisició de revistes en format electrònic. Bases de dades com ara IPO (revistes del IEEE), ADONIS i un apartat de MEDLINE disponible ara al setembre són clars exemples d'aquest punt.

Correu ordinari, urgent i missatgeria: aquest continua essent el sistema més utilitzat per la majoria de serveis d'obtenció de documents, sobretot en aquells casos en què el factor econòmic és prioritari sobre el factor temps. Els costos solen ser més baixos, unes 650 pessetes per cada 10 fulls amb procedència nacional i unes 1.200 de procedència internacional.

Els grans centres com ara la British Library, disposen de màquines de reproducció que ofereixen una gran qualitat i possibilitats en DIN-A3. El factor limitant bàsic és el temps. La British Library, segons les estadístiques recollides al nostre servei l'any 1995, presenta una mitjana de 15 dies en servir els documents.

FAX: La recepció de documents per fax, continua essent una manera ràpida d'obtenir còpia dels documents. Serveis com ara Arttel, EBSCODOC, UNCOVER, etc., envien al nostre fax la petició en un temps de 24-48 hores. Hi ha serveis com ara FastDoc, relacionat amb el món de la química, o Uncover Express, que subministren el document en menys de dues hores. En el seu favor, el fax, conjuga la rapidesa amb l'escassa intervenció humana per part del receptor. A diferència dels serveis que es descriuran a continuació, el fax no necessita dedicació. Per contra, cal considerar com a inconvenient la qualitat de la còpia. Es recomana que els serveis d'obtenció de documents disposin d'un fax làser amb paper normal donat que la qualitat del paper tèrmic és molt dolenta i perd amb el temps.

Correu electrònic: Encara que és una possibilitat, hi ha pocs serveis que enviïn els documents per correu electrònic. Bàsicament la transmissió s'efectua en forma de fitxers imatge adjuntats al missatge de correu. Té uns avantatges respecte al FTP pel fet que no cal dedicar temps a descarregar el fitxer de la màquina remota encara que els dos comparteixen els mateixos inconvenients.

ARIEL: Aquest sistema està força introduït als Estats Units; tanmateix, a Espanya no tenim constància de centres que el facin servir. Bàsicament es tracta de un programari 'punt a punt' per transmetre fitxers entre dos ordinadors amb un format compatible amb els estàndards de fax. Aquest programari treballa en un entorn Windows i es basa en un PC, un escàner en el lloc transmissor i una impressora làser en el lloc receptor, encara que com que els fitxers són compatibles amb fax, també poden enviar-se a un fax. El sistema permet programar la transmissió a una hora seleccionada. Inicialment estava preparat per fer ús de les línies telefòniques i actualment també suporta les connexions TCP/IP d'INTERNET. Encara que es va dissenyar per comunicar dos centres punt a punt, ha tingut més èxit en la seva adopció com a mecanisme de transmissió, recepció per part dels grans subministradors.

FTP: Transferència de fitxers: Serveis d'aquest estil, on el document és escanejat plana a plana i dipositat en un compte de FTP del client són oferts per empreses com Elsevier (EMDOCS) o Engineering Information. Sens dubte presenta dos avantatges clau. Si l'escanejat s'ha fet amb una màquina de color d'alta resolució, el fitxer suposa una còpia exacta de l'original mantenint els colors que es perden en

la fotocòpia ordinària o la transmissió per fax. Determinades especialitats com ara tot allò relacionat amb el disseny, art, dermatologia, etc. consideren fonamental la presència del color en els seus documents. El fitxer que es rep per FTP es visualitza per pantalla en color i, si disposem d'una impressora làser de color, la còpia que obtindrem serà un reflex de l'original. Per altra banda, els fitxers són dipositats en els comptes de FTP unes 24-48 hores després de la comanda.

Per contra, el procés d'obtenir i preparar el document resulta força laboriós per part del servei d'obtenció de documents. La descàrrega per FTP d'una màquina remota, on cada plana es recull en un fitxer, implica un cert temps i una dedicació. El seu processament per a un programa gràfic i la posterior impressió requereixen habilitats i dedicació. Encara que això no ha de suposar cap limitació, la nostra experiència ens diu que no resulta una eina força còmoda en el dia a dia, sobretot tenint en compte els volums de treball i la quantitat de personal dels serveis.

Visualització i descàrrega en línia: L'objectiu final de qualsevol servei d'aquest estil és aquell en el qual l'usuari arriba al propi document amb la possibilitat de visualitzar-lo en pantalla i imprimir-lo o gravar-lo. Actualment hi ha diverses editorials amb connexió a Internet que ofereixen aquesta possibilitat encara que mediatitzada per diversos factors:

- L'accés al document no és gratuït. En molts casos es pot accedir a alguns números de demostració abans de poder signar un contracte de subscripció amb l'editorial.
- L'accés al document no sempre és complet. Moltes revistes només tenen a text complet un conjunt d'articles i des d'una data en concret. D'altres només ofereixen accés als sumaris.
- L'accés al document de vegades requereix complements informàtics. Moltes revistes tenen una versió electrònica en un format HTML compatible amb qualsevol dels visualitzadors WWW del mercat. D'altres ofereixen un calc més exacte de la versió paper mitjançant un format anomenat PDF que requereix disposar del client Adobe Acrobat per a la seva lectura. En altres casos els documents es troben en fitxers gràfics com ara TIFF que requereixen programes per a la seva gestió.

Exemples de revistes que ofereixen aquests serveis, ja sigui a text complet o amb sumaris, poden ser British Medical Journal (<http://www.bmj.com>) o Doyma (<http://www.bcn.servicom.es/doyma/>). En la xarxa és possible trobar diversos directoris com ara <http://www.w3.org/pub/DataSources/bySubject/Electronic> Journals o <http://www.edoc.com/ejournal/>, on es van recollint totes les revistes a les quals es pot accedir.

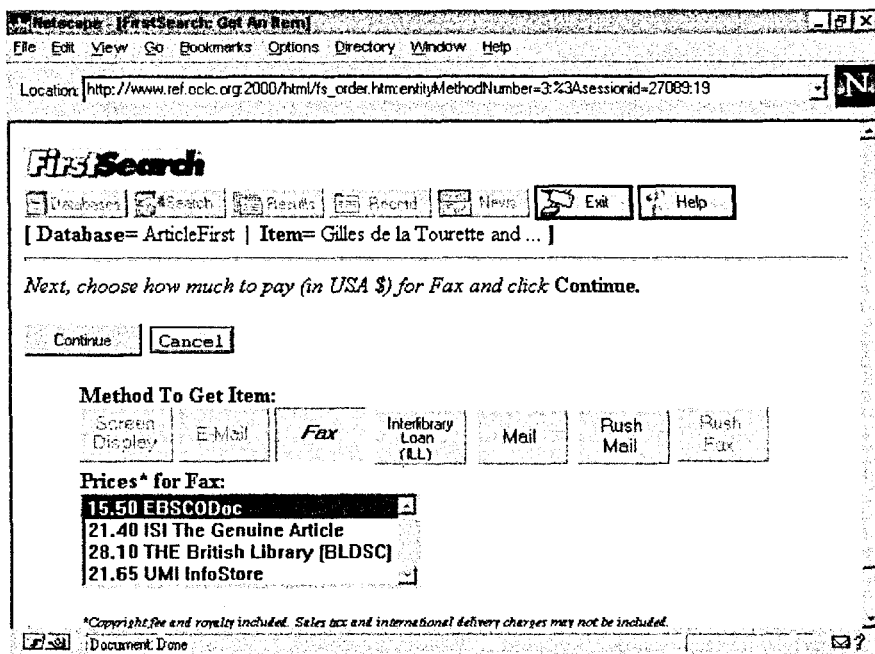
Serveis de valor afegit

En aquest entorn de competitivitat, cal considerar també diversos serveis de valor afegit que ofereixen els diversos distribuïdors.

Distribució de sumaris: Empreses com UNCOVER, EBSCODOC ofereixen un interessant servei de distribució de sumaris que funciona d'aquesta manera: per una xifra anual relativament baixa de 5-8 \$ per títol, el sistema t'envia el sumari de la revista per correu electrònic cada vegada que s'actualitza la base de dades. D'aquesta manera, sense necessitat de estar subscript a la revista, reps periòdicament un missatge de correu amb l'índex del nou número. Això permet demanar específicament i únicament els articles que interessin. Aquest sistema pot resultar força útil en aquells títols de baixa consulta que requereixin però, fer un seguiment. Si el nivell de demanda d'un títol és molt elevat no surt pas a compte i és preferible fer la subscripció de la revista.

Algunes biblioteques han considerat aquest sistema des d'un altre punt de vista. Rebre els sumaris de les revistes que subscriuen amb la finalitat d'incorporar-los al seu catàleg i elaborar d'una forma senzilla, una base de dades de buidat de revistes pròpies.

Anàlisi comparatiu de preus i costos: Empreses que no distribueixen els documents sinó que fan d'intermediaris entre l'usuari i el subministrador com ara l'OCLC, ofereixen un servei addicional on, una vegada localitzat el document, el sistema t'informa del cost i les possibilitats de cadascun dels subministradors. Malauradament, si es vol fer proves i demanar a diversos llocs, caldrà tenir comptes, o contactes en cadascun d'ells.

Notes sobre alguns dels principals subministraments internacionals

La informació subministrada en aquest punt ha estat obtinguda amb la consulta als diferents WWW de cadascun dels serveis. Intentar reflectir tota l'oferta possible se surt del nostre objectiu, és per això que no es fan comentaris sobre serveis més coneguts com ara ECSIC, British Libray o INIST a França i que ja han tingut algunes mencions al llarg de l'article. Ens centrarem més en tot un conjunt de nous serveis apareguts en el transcurs dels últims anys que fan més ús de les eines electròniques.

UNCOVER: <http://www.carl.org/uncover/>

Indexa 17.000 revistes en llengua anglesa amb set milions d'articles disponibles a la seva base de dades. Disposa d'un servei d'alerta que envia els índexs als comptes de correu electrònic de l'usuari. El sistema de recerca ha millorat força últimament gràcies al software en entorn Windows PUN (Personal Uncover Navigator). Els articles es demanen directament en línia i es reben en 24 hores al fax. És possible demanar articles no trobats a la seva base de dades, Uncover fa la revisió de les dades i la recerca (Uncover S.O.S.). Disposa també d'un servei especial de lliurament d'articles en una hora (Uncover Express).

Respecte als costos, la recerca a la base de dades és lliure i el cost de l'article és de 8,50 dòlars més el càrrec per transmissió per fax i copyright. En total uns 15 dòlars per article. Si se'n fa molt ús, un sistema de contrasenyes per 900 dòlars anuals permet tenir un descompte de 2 dòlars per article. Els articles es poden pagar amb tarja de crèdit o comptes de dipòsit.

KNAW: <http://www.library.knaw.nl/www/main.htm>

Netherlands Medical Information Center. Encara que específic de medicina, s'està popularitzant entre les biblioteques mèdiques. Disposa d'un ampli fons de revistes mèdiques. La demanda dels documents pot fer-se des de hosts com ara DIMDI, STN com també per fax, correu o correu electrònic. La recepció dels documents es fa per correu de dos a cinc dies després de la comanda, correu urgent en 36 hores o per fax en 24 hores. Si no disposen de la revista, també poden derivar la comanda a d'altres biblioteques holandeses.

Els costos per article són força competitius, van des de 15 florins holandesos per correu fins a 39 florins en la transmissió per fax (unitats de 20 pàgines).

EBSCODOC: <http://www.ebscodoc.com/>

Aquest servei neix de la unió de EBSCO i Dynamic Corporation l'any 1994. L'empresa disposa de 30.000 títols en el seu fons i contactes amb moltes biblioteques d'arreu del món. El servei estàndard lliura els documents a 24 hores de la recepció de la comanda mitjançant correu aeri internacional. Serveis de lliurament

per Fax, Ariel Fax, UPS, DHL, etc. també són possibles. Les comandes poden fer-se per fax, correu, telèfon, correu electrònic o mitjançant algun host com ara Dialog.

Els preus varien entre 13,50 \$ del fons propi (9,50 si prové del servei Alert de sumaris), més 10 \$ per tramesa via fax internacional. S'apliquen descomptes si el volum és important, i també hi ha càrrecs addicionals per serveis com ara la verificació de dades (10 \$).

L'accés a la base de dades i al servei en general requereix un contracte amb un cost anual.

ISI: <http://www.isinet.com>

El Institute for Scientific Information ha anunciat amb data 7 de juny un nou servei ISI Document Solution per a les seves bases de dades, incloses *Current Contents* i *Science Citation Index*. Les comandes es podran fer pels canals habituals (fax, correu electrònic, distribuïdors de les bases de dades) i el lliurament es farà en 24 hores, ja sigui per correu, fax o el sistema Ariel.

UMI-INFOSTORE: <http://www.umi.com/infostore>

Es tracta del servei ofert per University Microfilm International que permet obtenir documents que formen part de tot un conjunt de bases de dades com ara ABI/INFORM, INSPEC o Dissertation Abstracts entre d'altres. Les comandes es poden fer per fax, telèfon, correu, correu electrònic o WWW. Els mitjans de recepció de documents poden ser per correu aeri, fax, serveis electrònics, etc.

El pagament es pot fer a càrrec de tarja de crèdit o comptes de dipòsit. Els preus varien entre 9 \$ de base més 2 \$ de copyright per la col·lecció de la UMI fins a 25 \$ pels externs. Tots ells lliurats per correu en 24 hores (5 \$ de càrrec per fax).

Comparteix gran part del seu fons amb OCLC de manera que, d'aquí a poc temps, seran accessibles amb les imatges en línia pel servei FirstSearch d'OCLC i també pels serveis FastDoc (lliurament en 1 hora via Fax). La tramesa mitjançant el sistema Research Library Group's Ariel® també és possible sense cap cost addicional.

FIRSTSEARCH: <http://www.ref.oclc.org>, <http://www.ref.uk.oclc.org>

És un dels sistemes més interessants ja que dona accés a un conjunt de bases de dades pròpies i privades. Una vegada localitzat el document, mostra els preus dels diversos subministradors amb la possibilitat de fer la comanda d'allò que desitgem. L'ús de FirstSearch es fa mitjançant la compra d'unitats que es gasten en les recerques. Aproximadament, cada recerca (una pregunta al sistema) costa unes 100 pessetes.

	Demanda			Recepció			
	Fax	E-mail	En línia	Correu	Fax	FTP	En línia
ARTTEL	X		X	X	X		
ARTEMAIL		X		X	X		
INIST	X	X		X	X		
KNAW	X	X		X	X		
UNCOVER			X	X	X		
EBSCODOC	X	X	X	X	X		
UMI-INFSTORE	X	X	X	X	X		X
ENG. INFORM.		X	X		X	X	
FIRSTSEARCH			X	del subministrador			X

Nota: Molts d'aquests serveis estan modificant les seves opcions de demanda i recepció, per això cal interpretar aquest quadre com a orientatiu. És recomanable consultar la informació actualitzada en el web corresponent.

Conclusió

Fer una valoració pràctica de tots aquests serveis resulta una tasca complicada per la falta de perspectiva i els continus canvis de política a què ens tenen acostumats en els últims mesos. La llei de l'oferta i la demanda, la competitivitat, els nous serveis, canvis de preus, serveis que eren gratuïts i ara tenen cost i a la inversa, plantegen als responsables dels serveis d'obtenció de documents una sèrie de preguntes i expectatives difícils de resoldre.

Fer ús de totes aquestes eines requereix una preparació, una dedicació i una pràctica. Moltes vegades es cau en la temptació de cursar les comandes per la via «tradicional», en lloc de dedicar la mitja hora llarga que suposa connectar-se a aquests serveis, cercar les seves pàgines web i fer les comandes oportunes. Però tot nou servei té aquest «cost» inicial i ens hem de conscienciar de la necessitat d'investigar-los, donat que l'esforç d'avui repercutirà en el futur. Una millora per al nostre servei i per tant una millora per a l'usuari final, l'ànima del nostre treball.